

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

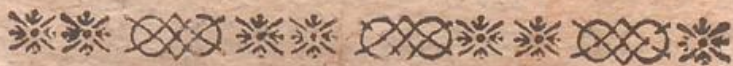
Coloniae Agripp., 1623

Medit. 32. De Filio viduæ resuscitato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

vt videlicet, animæ tuæ potentia & affectus ita sint ordinati & compositi, vt sine difficultate obsequantur rationi.

8. De hoc infirmo primo Euangelium commemorat fuisse puerum, vel quod idem est, seruum. Secundo iacuisse. Tertiò fuisse paralyticum, id est, non potuisse vllum corporis membrum commouere. Quarto, malè fuisse illo morbo tractatum. Sic miser peccator, per hunc infirmum significatus, Primò est seruus peccati, imò tot Dominorum seruus est, quot vitia & passiones in eo dominantur. Secundò iacet quia non stat erectus instar iustorum: sed procumbit humi totus corde & affectu immerfus rebus huius mundi. Tertiò est paralyticus, id est, ad omnia bona opera impotens; nullum enim eius opus potest esse meritoriū. Quarto male torquetur, & affligitur continuo conscientia stimulo passionibus, & desiderijs, multoq; timore, & anxietate ad acquirenda & conseruanda bona temporalia.

MEDITATIO XXXII.

DE FILIO VIDVAE

RESVSCITATO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Domino in Naim cum turba euntò occurrit pompa funebris, filium vnicum Viduae ad tumulum deferrens.*

II. *Videns matrem dixit: Noli flere*

E 6 C

& tangens loculum ait: adolescens, tibi dico, surge; qui resedit & cœpit loqui.

III. *Accepit omnes timor, & magnificabant Deum dicentes: Propheta magnus surrexit, & DEVS visitauit plebem suam.*

FIGURA.

3. Reg. 17 **E**LIAS vadens Sareptam Sidoniorum ciuitatem, resuscitauit filium viduæ Sareptanæ, & viuum restituit matri suæ.

DOCUMENTA.

1. **I**S cui Christus occurrit, erat adolescens & defunctus. Vnde primò docemur quod ad mortem corporalem attinet, omnes etiam iuuenes & sanos debere vigilare, cogitareque aliquando esse moriendum horamque mortis esse incertam, quandoquidem hic homo in suæ atatis flore vitâ defunctus est.
2. Cum certissimum sit nos morituros: experientia enim quotidiana, qua videmus ante oculos homines mori, non patitur nos de ea re dubitare: omnis cura & studium nostrum in hoc positum esse debere, vt moreremur in Domino: in scriptura enim beati dicuntur, qui in Domino moriuntur, nullum autem præstipus & securius ad hanc rem medium est, quã viuere piè, dum sanus sumus, & poenitentiam non prorogare in finem.
3. Christus mandauit Viduæ, ne fleret, simul cohortans nos omnes, ne immodicè deploremus nostros defunctos, sed potius spe
futura

futura resurrectionis nos consolemur. Nam infideles & Ethnici, qui spem talem non habent merito deplorant mortuos suos, nos vero qui credimus, certissimamque putamus esse resurrectionem nostram, nullam moerendi causam habemus.

P. Christus misertus matris resuscitauit filium. Optimum est nos esse unitos sanctae Ecclesiae matri nostrae, tanquam filios obsequentes: qui si aliquando per peccatum incurramus mortem spiritalem, quid nobis miseris fieret, si haec misericors mater suis precibus & lachrymis Dei misericordiam non inflecteret ad resuscitandum nos, & diuinæ gratiae vitam nobis reddendam?

5. Tunc defunctus extra portam ciuitatis elatus est, quando homo aliquo suorum sensuum qui sunt quasi animae portae, Deum lethaliter offendit, vt quando peruersa intentione, vel prauo desiderio oculos in aliquem defigit: quando disseminat discordias inter fratres, quando contumeliosè loquitur de Deo vel proximo: quando libenter aures praebet detractionibus, & prauis colloquijs, & similiter quando reliquos sensus non custodit, patefaciendo aditum morti animae suae.

6. Hic defunctus resuscitatus fuit à Christo sub porta ciuitatis. Laboremus & nos, interea dum peccatum mortale est sub porta, dum tentatio est in principio, & Dominus remorsu conscientiae tangit cor, vt subito surgamus & occasionem peccandi fugiamus; antequam Damon in executione operis nos illaqueet, & postea per prauam consuetudinem omni remedij spe abiecta in sepulchrum aeternae damnationis nos pertrahat.

7. De hoc defuncto scribit Euangelistam, Primo, quod

mō, quod Christus accedens tetigerit loculū. Secundo, quod adolescens surgens refederit. Tertio, quod cœperit loqui. Quarto, quod restitutus sit matri suæ. Sic peccatorem primo Christus præuenit sua gratia, & per peccati agnitionem suæque salutis desiderium tangit eius cor. Secundo per pœnitentiam & dolorem de peccatis peccator surgit. Tertio incipit loqui, accusando se in confessione. Denique beneficio absolutionis & satisfactionis, matri suæ Ecclesiæ viuus restituitur.

Matt. 9. 8. Tres mortuos excitauit Christus. Primum intra domum. Alterum in porta vrbis. Tertium iam sepultum fœtentem. Primus designat peccatum cordis, quod committitur consensu interno & prauis cogitationibus. Secundus quando peccatum verbo & opere prauo foras prodit. Tertius, quando peccatorem quasi sepultus in habitu, & mala consuetudine peccandi, per malum exemplum, quo alios corrumpit, fatet: Omnes hos sanat & resuscitat Dominus, quando verè pœnitentes redeunt ad ipsum. Sed tanto facilius excitantur per gratiam quanto minus debilitati & mortificati sunt per culpam.

9. Vidua quia defleuit mortem sui dilecti filij, meruit vt Christus misericordia motus, eum resuscitaret: sic tu si animam tuam amas quando aduertis te esse in aliquo peccato mortali, doleas & deplores eius mortem,

vt merearis diuinæ misericordiæ
tactu à Christo ad vitam
reuocari.

MEDI-